

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio IIX. An Papa Rom. Imperium transtulerit à Græcis ad Germanos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

gorio pene coæuus, vt erret Onuphrius eam sanctionem Gregorio X. adscribens.

IX. Gregorius VII. deposuit Henricum VII. Imperatorem, aliumq; eligi iussit. Quin idem malleus rebellium Regum dici rectè potest.

Quæ contraria suppetunt exempla Politicæ potestatis in Papas, Episcopos, Clericosq; districtæ; illa professam ac damnatam tyrannidem posteritati relinquunt.

QVÆST. VIII.

An Papa Rom. Imperium transfulerit à Græcis ad Germanos?

NEgat Matthias Flaceus Illyricus: de quo infra.

Affirmant cæteri omnes, & orbis vniuersus. Demonstratq; perfecta Titulorum inductio, quibus regna adeuntur, ac tenentur: qui sex sunt: 1. *Ius belli.* 2. *Beneficium Dei.* 3. *Hereditaria successio.* 4. *Electio populi.* 5. *Donatio Principis.* 6. *Decretum Papa.* Atqui prioribus quinque modis non est facta Translatio. Ergo sexto tantum.

I. NON IVRE BELLII.

Quia Carolus Magnus nunquam gessit bellum contra Romanos; sed eis semper amicus fuit & socius: nec ipse Romanus erat. Quin Longobardos expugnauit, expulsiq; Italiâ ab eis liberatâ, sibiq; redditâ deuotâ. Hoc autem, subiugare sibi prouinciam aliquam Romanam, non constituit Imperatorem Romanum: Nam & Hispania, Gallia, Anglia Romanæ fuerunt prouinciæ;

neque tamen idcirco Reges eorum sunt facti Imperatores Romani. 2. Quia non acquisiuit Imperium ante Leonem Papam: nam nullo rescripto, vel seipse vocauit Imperatorem, aut quisquam Scriptorum: nec post Leonem acquisiuit eum titulû, vilo teste: Ergo ab Leone accepit, aut ab alio; at alium historiarum non produnt: Ergo rectè numerant Imperij eius annum primum ab Coronatione Leonina.

INSTA T Illyricus, I. Iulius Cæsar per Germanorum cohortes initium habuit victoriæ suæ contra Cn. Pompeium; postquâ constitutum est Imperium; teste Foro.

II. Post Iulium, sub A. Minio duce Germani duas Aquilas, caeso exercitu, Romanis abstulerunt, & adhuc retinent. Ergo Iure Belli habent Imperium.

III. Deus transfert iure belli regna, non sacrificiorum: teste Daniele c. 2. 4. Nemrotho, Niua, &c.

DICO Ad I. Ex cohortes tres erant Italarum, ait *Cæsar. l. 3. bellæ ciuilib, & Hispaniæ*: nullos enim Germanos tunc habuit. Et esto, habuerit; non ideo Germanis, sed Cæsari acquisitum est Imperium.

Ad II. Si Imperium Germanicum cœpit sub Iulio; Ergo non post eum ereptis duabus Aquilis. 2. Ereptæ sunt non bello iusto, sed rebellionem Germanorum, vt prodit *Oros. l. 6. seu scelere perfidiæ, vt ait Velleius, l. 2. nam improviso sunt Germani adorti Romanos, nõ acie aperta teste Floro l. 4. 3. Parthi, Afri, Persæ rapuerunt aquilas sæpius: Ergo & ijs deberetur Imperium.*

Ad III. Itan' Deus transfert iure belli regna aliqua; Ergo non omnia? at iure diuino, nullo belli, translatum est regnum

regnum Hebræorum à Iudicibus ad Reges, à Saule ad Dauidem, 1. Reg. 9. ab Ioram, 4. Reg. 9. & I. hu vnctione prophetica. Ab Roma Constantinopolim sine bello, sola voluntate Imperatoris: à Merouingis Francorum ad Carolingos autoritate Papæ, non vi glad. j. 2. Nemtoth, Ninus, Semiramis, Nabuchus, Cyrus, Alexander, Iulius, &c. non iustè inuaserunt regna aliena, etsi, Deo sic iustè permittente, ea vi raperent, sola regni cupiditate: quod, quid aliud, quam grandè lurocinium est? ait S. Aug. 4. ciu. c. 6. Sic vero peccata vindicat Deus, utiturque iniusta cupiditate spontanea iustè.

II. NON BENEFICIO DIVINO immediate.

Nimirum sicut Iudæis dedit in Sacris Deus immediate Aaronem, Christianis Petrum: ita in Politicis Moylen, Iosuen, Othoniclem, Gedeonem, Saulem, &c. At non sic immediate datum Carolo Magno Imperium constat vniversos inter Historicos, Papas, Imperatores, & orbem: nec proferri in contrarium potest quicquam.

INSTAT Illyricus solus: Deus solus dicit, Mea sunt omnia: Ego transfero regna de gente in gentem: Ego non Papa. II. Per visionem iussit Deus regnum dari Carolo: ait *Vincen. in speculo* l. 2. c. 4. cum Copronymus egeret auxilio.

DICO Ad I. Deus dat solus regna: sed immediate per alios: iam immediate: quia *Non est potestas, nisi à DEO*. Proinde translatio à Græcis ad Germanos à Deo facta est, sed mediante Papa.

Ad II. Mentitur Illyricus: Per quietem monitus est, non vt daret ei regnū: sed vt ad utorem assumeret belli. 2. Ea

visio non meretur fidem ab authore in fabulosis multo. 3. Quid obstat, à Deo id esse indicatum Copronymo, (si vera esset visio) quod postea est factum à Papa? Sic enim & Nabuchus didicit regnum suum ad Perlas, Medos, Græcos ac Romanos transiturum: nec tamen idcirco iussus fuit eis dare regnum.

III. NON IVRE HAEREDITARIO.

I. Quia constat Pipinum Caroli patrem, ex Magistro aulæ dictum esse factumque Regem Francorum ab Papis & Zacharia, & Stephano: neque vnquam fuisse Imperatorem. 2. Post mortem Pipini Carolum à Papa Adriano creatum esse Patricium Romanum, qui est primus ab Imperatore.

INSTAT Illyricus: I. Odoacer Herulus, Theodoricus Gothus, Clodouæus Francus, fuerunt Germani, & Imperatores: Ergo eorum imperium hæreditario iure derolutum est ad Carolum; nam Leo Bessicanus Græcus Imperator dedit Imperium Odoacri.

II. Odoacer est ab Romanis militibus electus in Monarcham, ex quorum Ducibus vnus erat.

III. Blondus ait, Romanos, Augustuli æmulos, vocarunt Odoacrem, crearuntque Imperatorem contra Augustulum, & summis honoribus affecerunt.

IV. Augustulus Odoacri renunciauit Imperium, abiecitque purpuram, vt sibi vnus largiretur.

V. Secunda translatio Imperij facta est à Zenone, qui cum Senatus Imperialis consensu adoptauit sibi Theodoricum Gothum Germanum, ei que Occid. Imperium est largitus dono. Vnde, Theodoricus Symmacho Papæ imperauit, & citatum iudicauit. Deinde, Regis & Imperatoris vocabula pro iisdem promiscuè vsurpantur.

VI. Tertia communicatio Imperij Germanis

n's facta est ab Anastasio Imper. ex consensu Principum, Clodouæo Francorum Regi primo Christiano: atq; ab hoc ad Carolum peruenit, sine auctoritate Papæ.

Dico Ad I. Leone defuncto Rex Italiae factus est Odoacris sub Zenone, teste Cassiodoro, Beda, &c. & Illyrico *Cent. 5. cap. ult. col. ult.* Et Zeno nil tulit grauius quam iacturam Italiae, tantum abest donatum Odoacri Imperium: ideoque misit Theodoricum Gothum cum exercitu, vt Tyrannum expelleret.

Ad II. Odoacer non habuit alios milites, nisi barbaros, Attilæ reliquias, qui eum consalutarunt Regem, delectis ad Ticinum Romanis.

Ad III. Blondus l. 2. Dec. 1. testatur post Augustulum à Romanis nullum creatum Imperatorem, sed extrinsectum in eo Rom. Imperium Occidentis: Italianam in regnum versam.

Ad IV. Atreclamant vni Illyrico omnes historici Italiae, ac Germaniae: apud *Bell. lib. 1. de Transl. imp. c. 9.* Esto tamen: at Odoacer fuit Herulus. Carolus Magnus vero Francus; vnde eis nulla esse hæreditaria successio potuit, licet vtriq; fuerint Germani.

Ad V. Quæ cognata successio potuit esse inter Gothum, & Francum? 2. Theodorici successores Iustinianus expulit Italia, regnumq; Theodorici extrinxit. 3. Nullus historicus prodidit, Theodoricum fuisse vnquam Imperatorem; nec ipsum se talem scripsisse. 4. Delatas ad eum querelas de Symmacho reiecit ad Synodum Episcoporum, quam voluit à Papa congregari. Deum tamen in Ioannem Papam exer-

cuit tyrannidem, vt liquet suprâ. 5. Antè Augusti tempora nomen regium fuit præ imperatorio: at post, constituta Monarchiâ, Imperatore nil augustius fuit.

Ad VI. Quos Illyricus pro se citat autores, ijdem contrarium affirmant. Patriciatus est Clodouæo datus, seu Consulatus; cuius solum titulum tulit, non gessit officium: nec titulum vsurpauit quisquam posteriorum. Deinde, Clodouæum inter & Carolum anni 300. circiter intercesserunt: ecquæ igitur successio hæreditaria vel fingi poterit? Quo impudentius negatur, ad Carolum sine auctoritate Papæ peruenisse Imperium.

IV. NON ELECTIONE

Populi Romani.

Quia Carolus Magnus nihil accepit à Sen. P. Q. Romano ipso Illyrico teste. Producit tamen autores sex, qui produunt Sen. P. Q. R. auctoritate eum accepisse Imperium: non Papæ; vt Sigeb. Blon. Leop. Aneam, Vincentium, Onuphrium.

At nos his 6. opponimus triginta antiquos nouis. Nam ex istis sex sunt, Sigebertus est 300. annis Carolo posterior, reliqui 500. aut 600. annis, aut septingentis, eoque amplius.

2. Neque ij sex ab cæteris ac vero sunt alieni. Nam Sigebertus ac Vinc. Beluac. nil tribuit Populo in translatione Imperij, præter acclamationem; sine Plebiscito, aut Senatusconsulto: placuit solum cunctis, quod vnus eorum S. Pontifex fecerat. Et hoc idem affirmat Blondus; qui errat in Plebiscito refutatus à cæteris. Lupoldus solum recitat verba Vincen-

Vincentij; & asserit factam à Leone translationem; & negat esse apud Populum Romanum esse imperij, ex quo translatio facta est Constantinopolim; inde ad Germanos. *AEnas* in abbrev. Blondi libr. 1. Dec. 2. ait à Leone coronatum Carolum, ipseq; Papa fuit. Quo ad *Onuphrium*: cum vetustissimi historici in translatione Imperij nullâ fecerint mentionem Plebisciti, aut Sen. Conf. vnde Onuphrius post 800. annos fere didicit factam ex S. P. Q. R. suffragijs: Præsertim cum solenne fuerit prisceis etiam Romanis, Imperatores ab exercitu acclamari, ait Hiero. *epistol.* 85. solumque tres ab Senatu Roman. creatos, Nervam, Maximum, Tacitum, hosque idcirco dictos *Senatorios Imperatores* percaullum.

V. NON DONATIONE GRÆCORUM.

1. Quia priscei, nouique historici testantur, perlatâ ad Græcos coronatione Caroli, eos grauissimè tulisse. 2. Euidens est Græcos Imperatores deniq; vel inuitos agnouisse Imperium Caroli; sed non prius, quam id ei Papa contulisset.

Quo impudentius mentitur Illyricus, nullo autore, multo ante coronationem Carolo fuisse collatû Imperium à Græcis; qui diu post nec vel agnoscere eum voluerunt pro Imperatore Occid.

Nam ad eum à Græcis factæ Legationes sunt istæ: *Anno* 798. pro restitutione captiuorum: *Anno* 802. pro pace inter Græcos & Francos impetranda, cum iam *Anno* 801. fuisset coro-

natus Imperator. Item *Anno* 803. Nicephorus misit Legatos pro pace: *Anno* 812. Nicephori ultimo Michael Imperator primus è Græcis ei gratulatus Imperium est: antea Græcorum nullus. Pröinde Carolus suos annos XII. Imperij non numerauit à Consensu Græcorum; sed à Coronatione sui Papali.

VI. SED APOSTOLICA PAPAE AVTORITY.

Et vero hæc est, non Regia, aut Imperatoria; sed Eminentissima Potestas: quæ 1. omnium Christianorum est Pastoritia ac Paterna: 2. Ipsisq; Imperatoribus ac Regibus superior. Quocirca & Imperia, ac Regna transferre potest.

I. P R I V S demonstrauimus in nostris Luthero-Caluinisticis parte 2. inque Antichristiano, & Genealogia: idque Scholasticè; hic porro historicè ita liquet.

I. Ipse Carolus Magnus, sæpius professus est, Sedem Romanam Apostolicam tenere Primatum Ecclesiarum; vt in priuilegio Bremensis Ecclesiæ: apud *Kranz. l. 1. Metrop. c. 7. Item libr. 1. de cultu imag. c. 6. &c.*

II. OTTO è Saxonibus Imperator I. apud Luithprandum l. 6. c. 9.

III. Item Imperatores Ecclesiæ Romanæ persecutores: vt *Henricus IV.* epistolâ ad Principes Imperij, apud *Vilberg. in Chron. anni 1106. Henricus V.* ibidem anno 1110. & an. 1117. & an. 1122. *Fridericus I.* acerrimus Alexandri III. hostis, apud *Radeuicum l. 2. c. 76.* Itemq; idè in epist. ad Principes Imperij, apud *Rade-*

Radeuicum lib. 2. c. 16. & 56. *Philippus*, contra Ottonem IV. creatus, ut se audivit excommunicatū, petijt humiliter ab Legato absolutionē cum professione summi Primatus Romani. *Fridericus II.* perhorruit ad Papalē excommunicationem, ut summi Pastoris Ecclesiastici. *Ludovicus IV.* etsi stylo ferroq; Ioannem XXII. oppugnarit, tremebundus tamē expauit ad Primatus Romani fulmen. De quibus supra in Demonstratione hist. suis locis.

Ac vero similiter & ante Caroli Magni tempora Primatum Romanum & veriti & reueriti sunt Imperatores: ut apud Latinos Valentinianus III. epist. ad Theod. sum: Apud Græcos Iustinianus epist. ad Ioannem Papam II.

II. ALTERVM demonstrauius quæstione præcedente. Summa est, ut ait S. Greg. I. 2. epist. 61. *Terrestre regnum Cælesti regno famuletur*, (sicut corpus animæ) Lupis arcendis; Hircis coercēdis; & Ouis pascendis: iuxta pactū, quo & Principes recepti sunt in Christianismū; & Imperia ac regnum cōferuntur, tū confirmantur: Quo reddantur Deo, quæ sunt Dei, & Cæsari, quæ sunt Cæsaris; utraq; cælo subiecta pareat ad frugem, Sacrisque Profana ad felicitatem qua Temporalem mediare, quæ Æternam ac Spiritalem vltimatē, consequendam.

INSTAT Illyicus. I. Papæ si a propria Iura negant esse eum Dominū Temporalium possē. 2. Sicut ipse Christus negat suum regnum esse de hoc mundo. 3. Prohibetque Apostolus Dominari: sed minimos esse iubet, ac ministrare. 4. Ceu ut Petrus vult Presbyteros politicis obtemperare.

DICO I. Esto id Iura velint; non sequitur tamen, Papam nō posse regna

dare, aut transferre. Nam hoc fit Ecclesiasticā Potestate, non Politicā. Deinde, Eadem iura constituunt Papas *Pastores animarum saluandarum*: Huic fini quam diu Temporalia seruiunt, militans Deo Papa non debet se negotijs secularibus immiscere; ac cum auerlantur, obedire debet Deo potius; quam hominibus, & pascere, tueriq; oves, proq; his animā ponere contra lupos. 2. Idq; sicut Christus: qui tamen si fugit regnare; regnare tamen in hoc mundo potuisset; Vniq; suam exercuit his flagellādo negotiatores in templo; & in horto satellitium prosternendo. 3. Apostolus vetuit Dominari, scilicet. *sicut reges gentium superbe*. Superbiam vetuit, non Potestatem. Sicut ipse *venit ministrare*; & tamen proficitur, *Mihi data est omnis Potestas*. 4. Petrus vero iubet Presbyteris iubelle gregem; *Pascite, qui in vobis est, Gregem providentes*, &c. *neque ut Dominantes in Cleris; sed ut forma facti gregis*, velut Laicorum Duces ac Magistri; & tamen Serui Seruorum.

II. INSTAT. Gratianus talem collector, nil meminit Translationis.

DICO. Quia egit collectorem Decretorum, non Historiarum: ideoque Lutherani eius Decretale, ut nimium studiosi Papis, exusserunt.

III. INSTAT. Leo VIII. in recognitione privilegiorum ad Ottonem I. filiet de r. cta Carolo translatione.

DICO. Neq; isthic de hac agebatur: sed renouabat Otroni I. *Ius Nominandi*, non *Eligendi*, Papam & Antistites; quod Carolo Magno concessum fuerat. In quo Adriani I. secutus exemplum est, concedentis Carolo Ius & Nominandi, & Patriciatu.

Quo

Quo impudentius affingit Illyricus Gratiano in *Dist. 63.* Datam Carolo Potestatem omnem Imp. Constantinopolitani: Imperiumq; in ipsos Papas: Papamq; iuramento subiectum Regi; ac profiteri Papas se Imperatoris esse mancipia.

IV. INSTAT. Leo misit Claves Carolo, & submisit se.

DICO: Papis solenne fuit, & est; clauicula inclusas aureæ reliquias, aut rasuram cathenarum pro honorario mittere Principibus; non tamen eo sese ipsidem submittere. Ita *S. Greg. l. 6. epist. 23. & lib. 7. epist. 126. &c.*

V. INSTAT. Carolus venit Romam, ut Leonem iudica et.

DICO: Non ut iudicaret eum, sed vindicaret de iniuria Romanorum; reliquitque Papam suo ipsius iudicio proprio; qui ultro neo sese iuramento purgavit coram populo. Et ei Carolus humillime sese submitit, omnia ei summa deferendo. Similibus Mendacijs infarsit librum Illyricus; quæ futilia refutat *Bellarmin. l. 1. de Translation. Imper. c. 1. 2. 3. 13. &c.*

QVÆST. IX.

An Papa Roman. Imperium transtulerit à Francis ad Saxones?

I. IN Gente, lineaque domus Francicæ in Imperium Germanicum est talis

ANNO Christi	SUCCESSIO CAROLINA:
800.	Carolus coronatur Romæ ab Leone III.
815.	Ludovicus Caroli filius coronatur Remis à Stephano IV.

- 822. Lotharius filius coronatur Romæ à Paschali.
- 844. Ludovicus II. Lotharij filius coronatur Romæ à Sergio II.
- 874. Carolus Caluus, Lotharij patruus, Ludouici I. filius, coronatur Romæ ab Ioanne VIII.
- 877. Ludovicus Balbus, Calui filius, coronatur Romæ ab Ioan. VIII. anno 878.
- 896. Arnulphus Carolomanni filius, coronatur Romæ ab Fernofso: vltimus Imperator Carolinus.
- 900. Ludovicus III. Arnulphi filius, successit Rex, sub Stephano VII. non coronatus Imperator.
- 903. Chunradus, Arnulphi nepos, non coronatus. Vltimusq; sanguis Carolini, Rex & non Imperator. Huic successit *Henricus Aucups I.* ex matre Franca, & Patre Saxone oriundus. Huic suus filius Otto successit creatus anno 962. & coronatus Imperator.

II. Papa Ioannes XII. non transtulit Imperium à Francis in Saxonē Henricum I. Quia hic nec vnctionem, nec coronationem, nec Imperatoris titulū vnquam admittere voluit; fuitq; Custos potius Imperij, quam Imperator. Ita æquæuus eius *Vitikingus l. 1. Saxonico- rum gestorum, Vrspersensis in Chron. anno 920. &c.* Vnde sequentes Imperatores Chunradi & Henrici non numerant sua nomina ab isto seu Chunrado, seu Henrico Aucupe: etiam Ludovicus Bauarus se numeravit Quartum, eo quod *Ludovicus*, Arnulphi filius, nec coronatus,

G nec